

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	654-06-950
Дата	31.05.2016 г.

Чрез
Председателя
на Народното събрание
г-жа Цеца Цачева

1741
Цец

До
Министъра
на финансите
на Република България
г-н Владислав Горанов

ВЪПРОС

от Методи Андреев – народен представител в 43-то Народно събрание

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България и във връзка с чл. 91, ал.1 от ПОДНС внасям въпрос

Относно: някои неизяснени въпроси, касаещи възможността Република България да получи информация за наличие на сметки на български граждани и фирми в швейцарски банки.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

В периода от 4.03 до 6.03 2010 г. делегация от четирима високопоставени служители на НАП – трима директори на дирекции и старши експерт в дирекция, водена от тогавашния изпълнителен директор на Агенцията г-н Красимир Стефанов, посещава Федерална Република Германия. Визитата е по инициатива на немската страна „по повод на информация в международните и българските средства за масова информация, че Федералното министерство на Германия е закупило магнитни носители с информация за лица, които притежават банкови сметки в швейцарски банки и вероятността сред тези лица да присъстват и граждани на Република България.“.

След въпросното посещение в интервю за в. „24 часа“ г-н Красимир Стефанов потвърждава, че той и служителите на НАП са видяли „колко са и кои са“ българите с швейцарски сметки, като казва: „В интерес на истината това, което видяхме на днешната среща, потвърждава цифрата от над 200 млн. евро влогове. Доклад ще бъде даден на премиера

Бойко Борисов, парламента и службите.“. Впоследствие са правени различни журналистически разследвания, но категорично потвърждение на обявената тогава от г-н Красимир Стефанов информация, че български граждани и фирми имат значителни влогове в швейцарски банки, остава и до сега неизяснена и непотвърдена от официалните български власти!

За съжаление подобно е положението и при други два случая, в които също са намесени имена на български граждани и фирми с влогове и сметки в чужди банки. Единият случай е от 2009 г. и е известен, като Лихтенщайнския диск, а другият случай е от 2015 г. и е свързан с международната банка HSBS. Достоверността на информацията за Лихтенщайнския диск е потвърдена отново от г-н Стефанов, който в друго свое интервю за в. „24 часа“ от 05.03.2010 г. заявява: *„Там разследването още не е приключило, но анализите ни сочат, че българските сметки в Лихтенщайн са много малко.“*

Що се отнася до случая с швейцарския клон на британската банка HSBS, за него се знае, че бившият служител на банката Ерве Фалчиани (защитен свидетел във Франция заради нарушаване на законите за банковата тайна в Швейцария), е откраднал база данни, в които се съдържа информация, според която България се нарежда на 68-мо място по брой на лицата, укриващи доходи с цел да не търси произход на парите или да не се плащат данъци. Пикът на изнасяне на пари от България в швейцарския клон на HSBC е през 1997 година. Общо 264 са „българските“ сметки, като най-много са отворени през 1997 г. Твърди се, че най-голямата сметка е от 264 млн. долара, а останалите са до 30 млн. долара. Освен това се твърди, че първите сметки са отворени преди падането на комунизма в нашата страна! Журналистическо разследване на международен екип, наречен Суислийкс, сочи, че секретните служби в България са информирани за тези данни. Неоспорим факт е, че френските данъчни органи, които през 2006-2008 са получили данните от информатора, заявяват, че са ги предоставили на всички заинтересовани страни, вкл. и на нас.

Една от причините, досега да няма постигнати никакви видими резултати в цитираните по-горе случаи е, че от НАП никога не са подавали, изискваната според съответните европейски директиви за обмен на данъчни данни, информация за конкретни лица и по конкретни казуси. Такива индивидуализирани запитвания никога не са били правени от българска страна, или поне няма данни да са правени! Но даже, ако все пак някоя от страните, притежаващи такава чувствителна за България информация, реши да ни я предостави, то нашата страна в лицето на НАП, трябва да притежава специализиран софтуер за обмен на данни, който според Директива 2011/16/ЕС, е задължителен за всички страни - членки

на ЕС. Без такъв софтуер никакъв обмен на данни не може да бъде осъществен, затова той трябваше да бъде въведен от НАП до края на 2016 г.

В тази връзка ето и моите актуални въпроси:

1. Специализираните органи на Министерство на финансите, в т.ч. и НАП, подавали ли са към съответните европейски институции информация, необходима за установяване наличието на банкови сметки и влогове на български граждани и фирми, изисквана според разпоредбите на съответните европейски директиви за обмен на данъчни данни и отнасяща се за някои от цитираните в изложението три случая, а именно Лихтенщайнския диск, Швейцарския диск и сметките на български граждани в британската банка HSBC?

2. Във връзка с, цитираните в изложението случаи, каква е официалната информация, с която разполага повереното Ви министерство, както и какви конкретни проверки и разследвания са извършени през годините за установяване на титулярите на безспорно засечените банкови сметки? Кои са звената от Министерство на финансите, които са работили по отделните случаи?

3. Какво е направено до момента от Министерство на финансите и НАП във връзка с въвеждане на специализиран софтуер за обмен на данни, съгласно изискванията на Директива 2011/16/ЕС?

Господин министър, моля да ми отговорите писмено на поставените въпроси, като очаквам отговорите Ви да бъдат конкретни и прецизни.

С уважение:

Методи Андреев